

Sista ordet

DEL 1: En kortnovell i fyra delar om livets små förtretligheter och hur allt ändå löser sig.

Läs hela idag på stangenasfb.se

Zoe satt inklämd mellan resväskor och taxifreepåsar i baksätet och himlade med ögonen. Hon började bli hjärtligt trött på diskussionen i framsätet om Margit eller Birgit, vem som nu hade rätt om namnet, hade varit mörkhårig med page och lugg eller blond med hästsvans. Vem bryr sig om hur en mattelärare för 25 år sen såg ut?! Men det var tydligen väldigt viktigt.

De hade sprungit på Johan och Jennys gamla skolkamrat vid bagagebandet på Landvetter. Efter: "Men är det inte ..?" och "Jo, visst är det!", några förlägna skratt och försiktiga kramar, hade allihop gjort sällskap till parkeringen; Zoe några steg bakom, inte helt bekväm med föräldrar som flamsade som tonåringar åt gamla minnen.

Men tillbaka i bilen var Johan och Jenny inte lika överens om sina gamla minnen.

"Du kanske inte tycker det spelar någon roll men du kan faktiskt inte ha rätt jämt! Hon var ändå min klassföreståndare", fräste Jenny.

"Och då MÅSTE det ju vara du som minns rätt", muttrade Johan och tryckte till gasen.

Ärligt. Zoe stod inte en ut minut till. "Meeeen ... Orka! Kan ni släppa det där nu?! Vem bryr sig? Ni kan väl spara tjafset tills det har hänt något som är värt att bråka om, typ vem som inte vred av kökskranen efter sig när vi åkte."

Fortsättning följer ....

Sista ordet

DEL 2: En kortnovell i fyra delar om livets små förtretligheter och hur allt ändå löser sig.

Läs hela idag på stangenasfb.se

Zoe gick före in med alla taxifreepåsar. Som vanligt klev hon ur kängorna utanför dörren innan hon vred om nyckeln, öppnade och gick in. Hon släppte kassarna på golvet i köket och andades ut. Äntligen hemma! Sen kändes något väldigt fel. Hon tittade ner på sina blöta strumpor.

Jenny höll handen för munnen. "Åh gode tid ... Visste du?" Zoe skakade förskräckt på huvudet. "Jag lovar! Jag vet inte varför jag sa så där om kranen. Jag bara ..." De stod tysta och stirrade på vattnet, som i stort sett täckte hela köksgolvet, tills ett brak bakom dem bröt förtrollningen.

"Zoe!!! Om du ställer dina förbannade kängor utanför dörren en gång till så kan du stanna där

själv också!" Johan kravlade sig muttrande upp från golvet men innan han hann säga något mer sa Jenny: "Om du inte har brutit någonting så lovar jag att de där skorna är ditt minsta problem just nu. Och innan du säger något - kranen stod inte på. Det är något annat som läcker."

De kunde inte se på rak arm varifrån vattnet kom. "Jag får stänga av huvudkranen tills vi vet", sa Johan och försvann ner i källaren. Zoe och Jenny började torka upp i köket. Trasmattorna var tunga som bly och droppade ner i hallen. "Härligt avslut på semestern", muttrade Zoe och vred ur trasan över hinken igen.

Fortsättning följer ....

Sista ordet

DEL 3: En kortnovell i fyra delar om livets små förtretligheter och hur allt ändå löser sig.

Läs hela idag på stangenasfb.se

Klockan var närmare fyra när köksgolvet äntligen var torrt. De satt på trappen och halsade var sin cola. "Vi måste ringa Anki" konstaterade Johan. "Har de öppet fortfarande?"

"Anki, vem?" Zoe såg frågande ut. De kände ingen Anki vad hon visste.

"Försäkringsbolaget", förtydligade Johan. "Hon heter så som jobbar där. Eller June."

"Känner du dom? Jag trodde inte man kände folk på försäkringsbolag."

"På det här försäkringsbolaget gör man det", sa Johan, drog fram mobilen ur bakkfickan och gick bort en bit för att ringa. Fem minuter senare

var han tillbaka. "Vad sa hon?" undrade Jenny. "Kommer dom och kollar eller vad händer?"

"Dom skickar någon imorgon. Och hon tyckte vi skulle kolla källaren också, ifall det har läckt ner genom golvet."

Det hade det. Det var bara att bita ihop och fortsätta. Inte så mycket vatten att torka men desto fler vattenskadade kartonger att bära upp och tömma, kartonger med fuktiga vinterkläder, böcker och gamla mjukisdjur. Den sista lådan Zoe bar upp var en tung, svart sak med metallhorn. Hon ställde ifrån sig den på diskbänken, och kraschade i soffan.

Fortsättning följer ....

Sista ordet

DEL 4: En kortnovell i fyra delar om livets små förtretligheter och hur allt ändå löser sig.

Läs hela idag på stangenasfb.se

De låg utslagna i den stora hörnsoffan, Zoe med sin mobil och Johan zappade håglöst mellan kanalerna. Jenny bara satt. Hon ville duscha men vattnet var fortfarande avstängt. Nu var det för sent att ringa på hos grannarna. De hade redan fyllt på vattenflaskor hos dem flera gånger under kvällen. Vad var klockan? Halv tolv?

Jenny kisade bort mot köket. "Vad är det där?" Hon pekade på den svarta kartongen på diskbänken. Johan tittade upp. "Dina grejer. Den stod högst upp på hyllan i källaren."

Jenny hämtade kartongen, satte sig i soffan och lyfte av det blöta locket. Hon höjde ögonbrynen. "Det här trodde jag vi hade slängt ..." mumlade hon och la upp vågiga anteckningsblock och

skolkataloger, uppsvällda dagböcker, blöta konsertbiljetter, vykort och klibbiga foton på bordet.

Zoe snodde åt sig en hög skolkataloger och började blåddra. Plötsligt gav hon till ett tjut: "Ha! Tack vare översvämningen vet jag vem som hade rätt. Om den där läraren ni tjafsade om hela vägen hem." Hon log illmarigt. "Det var ..."

Johan och Jenny kastade över katalogen i Zoes knä. Hon höll ett finger på namnlistan och ett på läraren till vänster om klassen. Det blev tyst en sekund. Sen tittade båda föräldrarna triumferande upp och sa med en mun: "Jag visste att jag hade rätt!"

